

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4To/11/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8719010154
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Varga PhD., LL.M., MBA
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8719010154.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M., MBA a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Emila Dubňanského, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 12.04.2022 v trestnej veci obžalovaného T. S., pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zákona, s poukazom na ust. § 139 ods. 1 písm. h/ Tr. zákona, o sťažnosti prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Poprad zo dňa 03.11.2021, sp. zn. 6T/18/2019, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku z a m i e t a sťažnosť prokurátora.

odôvodnenie:

Okresný súd Poprad napadnutým uznesením zo dňa 03.11.2021, sp. zn. 6T/18/2019 podľa § 280 ods. 2 Tr. poriadku postúpil vec obžalovaného T. S. trestne stíhaného pre skutok, ktorý sa mal stať, tak že

- v presne nezistený deň mesiaca máj 2017 v doobedňajších hodinách v kancelárii č. 125 C. D., na Ulici A. č. X v T. v súvislosti s jeho podnetom vo veci zvýšeného hluku z dôvodu prejazdu motorových vozidiel cez spomaľovací prah na Ulici A. nachádzajúceho sa na miestnej komunikácii v blízkosti jeho rodinného domu s číslom XXX/X vo L., zamestnankyni C. D., poverenej vedením W. C. K.. R. E. povedal, že ak nebude jeho žiadosti o odmontovanie spomaľovacieho prahu vyhovené, tak si to vyrieši po svojom a zoberie zbraň a pôjde zastreliť primátora mesta L., čím mal spáchať zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. h) Tr. zákona Okresnému úradu Poprad, odbor všeobecnej vnútornej správy, pretože nejde o trestný čin, ale žalovaný skutok by mal byť prejednaný ako priestupok.

Proti tomuto uzneseniu, riadne a včas, ihneď po jeho vyhlásení, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku podal sťažnosť prokurátor, ktorú odôvodnil podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 04.03.2022. Namietal, že konajúci súd založil svoje rozhodnutie na tej skutočnosti, že zákonom požadovaným znakom uvedeného trestného činu je naplnenie dôvodnej obavy dôvodiac, že tento zákonný znak nebol naplnený. Poukazujúc na presné paragrafové znenie žalovanej skutkovej podstaty, ako aj na teoretické východiská je zrejmé, že pre žalovanú skutkovú podstatu nie je dôvodná obava žiadnym z obligatórnych znakov, pričom obligatórnym znakom by sa stala pri trestnom čine nebezpečného vyhrážania podľa § 360 Tr. zákona. Odhliadnuc od uvedeného dôvodu je potrebné zdôrazniť, že z vykonaného dokazovania je zrejmé, že poškodený ihneď po tom, čo sa dozvedel o výroku obžalovaného, vykonal opatrenia na zabezpečenie svojej osoby, ale aj ostatných pracovníkov Mestského úradu L. pri osobnom styku s obžalovaným, z čoho je zrejmé, že kauzálny nexus medzi konaním obžalovaného a ďalším následným konaním poškodeného bol preukázaný. Vzhľadom na uvedené, navrhol, aby Krajský súd v Prešove zrušil sťažnosťou napadnuté uznesenie Okresného súdu Poprad a uložil okresnému súdu, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Na základe takto riadne a včas podanej sťažnosti krajský súd preskúmal podľa § 192 ods. 1 Tr. poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia a zistil, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná.

Prvostupňový súd sťažnosťou napadnuté rozhodnutie odôvodnil tým, že samotná hrozba násillia, ktorú mal obžalovaný vysloviť, nebola adresovaná poškodenému K.. Y. U., primátorovi Y. L., ale K.. R. E., zamestnankyne C. T., pričom K.. U. mal byť osobou, voči ktorej bola hrozba namierená a nebol prítomný pri skutku. Z uvedeného je zrejmé, že cieľom hrozby násillia zo strany obžalovaného mala byť osoba K.. E., ktorá túto hrozbu aj vnímala a teda práve uvedená osoba mala byť osobou poškodenou v danej trestnej veci. Je potrebné zdôrazniť, že pri trestnom čine vydierania cieľ páchatela musí byť adresovaný priamo poškodenému, ktorý ho musí aj vnímať, pričom samotná hrozba násillia môže byť namierená aj na inú osobu, než je napadnutý a môže smerovať prípadne aj voči majetku. Je potrebné zdôrazniť, že pre naplnenie objektívnych znakov skutkovej podstaty trestného činu vydierania je nevyhnutné, aby bol naplnený aj znak nútenia. Nie je postačujúce, že obžalovaný povedal K.. E., že ak nebude jeho žiadosti o odmontovanie spomaľovacieho prahu vyhovené, tak si to vyrieši po svojom, zoberie zbraň a pôjde zastreliť primátora Mesta L.. Pre naplnenie znaku nútenia sa vyžaduje, aby išlo o vyššiu formu pôsobenia psychického alebo fyzického násillia vo vzťahu k osobe, ktorej je takýto prejav určený a takto ho táto musí aj vnímať. To, že nešlo o nútenie, vyplýva z reakcie a ďalšieho konania K.. E., ktorá okrem vyjadrenia, že nikto nemá právo rozhodovať o živote iných, vyjadreniu obžalovaného fakticky nevenovala ďalšiu zvýšenú pozornosť a požiadala ho, aby opustil jej kanceláriu, že má ďalšiu prácu. K.. E. neurobila následne žiadne oznámenie OČTK alebo nadriadenému a neinformovala ani poškodeného. V tomto smere poukázala na to, že vyhrážky brala v rovine tvrdenia proti tvrdeniu a doplnila, že človek v zlosti vie povedať niekedy aj niečo, čo nemyslí vážne. Uvedená reakcia na strane K.. E. nesvedčí o tom, aby táto to vnímala ako nútenie. Je potrebné ďalej poukázať na to, že K.. E. mala K.. U. informovať o vyhrážkach zo strany obžalovaného až po uplynutí viac ako jedného roka, po tom čo bola vypočutá na polícii ohľadom podnetu vo veci vyhrážania, ktorý na ňu podal obžalovaný, keď poukázala na to, že na polícii tvrdenia obžalovaného poprela s tým, že to bol práve pán S., ktorý sa mal pred ňou vyhrážať spôsobom, akým to popisovala. Rovnako aj K.. U. o vyhrážke zo strany pána S. informovala až s odstupom vyše jedného roka, ktorý podľa vlastného vyjadrenia na hlavnom pojednávaní uviedol, že tieto informácie chcel nechať tak, ale vzhľadom na obdobie, v ktorom v tom čase žili a ktoré bolo spojené s útokmi viacerých osôb vo vzťahu k orgánom verejnej moci, najmä po udalostiach, ktoré sa odohrali na Okresnom úrade Nitra, kde nejaká stránka mala strieľať kvôli tomu, že sa nevyhovelo jej požiadavkám, sa rozhodol podať trestné oznámenie aj vzhľadom na negatívne skúsenosti práve s osobou obžalovaného. Za takejto situácie, vzhľadom na výsledky vykonaného dokazovania potom súd nemal za to, že v danom prípade došlo k naplneniu zákonných znakov skutkovej podstaty trestného činu vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 Tr. zákona a súčasne zvažoval, či konanie obžalovaného nenapĺňa zákonné znaky iného trestného činu, napr. trestného činu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 Tr. zákona, kde však požadovaným znakom je aj naplnenie dôvodnej obavy spojenej s vyhrážkami smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom. V danom prípade nie je možné konštatovať naplnenie zákonného znaku dôvodnej obavy, pretože K.. E. o žiadnej dôvodnej obave nevy povedala vo vzťahu k K.. U.. Je potrebné poukázať na to, že tento síce poukazoval na vznik takejto obavy, ktorá u neho pramenila z udalostí, ktoré sa mali odohrať po vyše roku, kde sa mal obžalovaný dopustiť konania, pre ktoré bola na neho podaná obžaloba. Vzhľadom na uvedené súd nemal za to, že obžalovaný svojím konaním sa dopustil trestného činu, avšak takéto konanie by mohlo byť priestupkom proti občianskemu spolunažívaniu, preto súd postúpil predmetnú trestnú vec na prejednanie príslušnému orgánu štátnej správy.

Po preskúmaní sťažnosťou napadnutého uznesenia, ako aj obsahu predloženého spisu, krajský súd konštatuje, že súd prvého stupňa na hlavnom pojednávaní vykonal celé do úvahy prichádzajúce dokazovanie týkajúce sa skutku uvedeného v obžalobe prokurátora a boli vykonané dôkazy v rozsahu potrebnom na zistenie a ustálenie skutkového stavu veci a to zákonným spôsobom, pričom ani prokurátor sa v rámci sťažnostného konania nedomáhal vykonania ďalších dôkazov. Z takto procesne zabezpečených dôkazov okresný súd vyvodil skutkové okolnosti tak, ako sú uvedené vo výroku napadnutého uznesenia, pričom tieto majú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania a prvostupňový súd vyhodnotil dôkazy v súlade so zásadou uvedenou v § 2 ods. 12 Tr. poriadku. Krajský súd považuje skutkové zistenia za správne a s nimi sa stotožňuje a keďže okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia sa s jednotlivými dôkazmi, z ktorých pri ustálení skutkového stavu vychádzal, vysporiadal, sťažnostný súd na toto rozhodnutie súdu prvého stupňa v celom rozsahu odkazuje.

S poukazom na uvedené, sa sťažnostný súd stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, že výsledky vykonaného dokazovania nevedú k záveru, že obžalovaný T. S. sa dopustil žalovaného zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zákona, s poukazom na § 139 ods. 1 písm. h) Tr. zákona, preto sťažnostný súd považuje rozhodnutie súdu prvého stupňa o postúpení veci okresnému úradu za správne a zákonné.

Krajský súd, rovnako ako súd prvého stupňa konštatuje, že v priebehu vykonaného dokazovania nebolo preukázané, aby obžalovaný T. S. mal naplniť zákonné znaky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu. Aj keď z vykonaného dokazovania najmä z výsluchu svedkyne E., svedka V., čiastočne svedka Q., svedkyne V., svedkyne C. a samotného svedka poškodeného U. vyplýva, že k vysloveniu vety o tom, že ak nebude jeho návrhu vyhovené, zoberie zbraň a pôjde zastreliť primátora Mesta L., došlo, uvedené nie je možné považovať za vydieranie v zmysle skutkovej podstaty trestného činu podľa § 189 Tr. zákona. Je potrebné súhlasiť s názorom súdu prvého stupňa, že samotná veta bola vyslovená vo vzťahu k zamestnankyni C. T. K.. R. E., avšak hrozba mala smerovať k primátorovi Mesta L. K.. Y. U.. Z ustálenej judikatúry vyplýva, že k naplneniu skutkovej podstaty trestného činu vydierania stačí aj vyhrážka nepriama, teda aj vyhrážka prednesená vo vzťahu k tretej osobe, pokiaľ bol páchatel vedený úmyslom, aby bola daná na vedomie tomu, proti ktorému smerovala (R 3563/1929). Pre trestnú zodpovednosť páchatel'a sa nevyžaduje, aby páchatel' aj skutočne dosiahol to, čo sledoval, avšak cieľ, ktorý chce dosiahnuť, musí byť adresovaný poškodenému a poškodený ho musí vnímať, nakoľko v opačnom prípade ide o pokus vydierania na nespôsobilom predmete útoku (E 10/1979-I). Z obsahu vykonaného dokazovania nevyplýva, aby K.. R. E. bola vo vzťahu k Y. U. v takom vzťahu, aby ho hrozba vyslovená vo vzťahu k K.. U. ju donútila k tomu, aby niečo konala, opomenula alebo trpela. Je nepochybné, že hrozba bola vyslovená pred jej osobou, avšak ona nebola objektom, ktorému bola hrozba určená a táto hrozba sa dostala do vedomia primátora Mesta L. K.. Y. U. až s odstupom času jedného roka, navyše táto u neho nevyvolala ani obavu o jeho život a zdravie, nakoľko z jeho výpovede vyplýva, že nevenoval tomu pozornosť, lebo aj v minulosti bol pán S. pri riešení svojich vecí veľmi emotívny až agresívny a hlavný dôvod, prečo vypovedal, je, že notorický sťažovateľ na Okresnom úrade Nitra pri prejednaní priestupku vybral nelegálne držanú zbraň a vystrelil a v tom čase dochádzalo k útokom na osoby verejnej moci, preto sa rozhodol podať trestné oznámenie. Vo vzťahu k uvedenému krajský súd dodáva, že z obsahu spisu, najmä zo zápisnice o trestnom oznámení vyplýva, že toto dňa 07.06.2018 podala K.. R. E. a nie K.. Y. U., ktorý bol následne v uvedenej trestnej veci vypočutý, avšak sám nebol oznamovateľom. Ani svedkyňa K.. R. E. nevnímala vyjadrenie obžalovaného ako vyhrážky, ale brala to v rovine tvrdenia proti tvrdeniu s tým, že človek v zlosti niekedy povie aj to, čo nemyslí vážne a poškodeného K.. U. informovala až po uplynutí jedného roka a to na spoločnej porade zástupcu C. T. so zástupcami Mesta L..

S poukazom na uvedené sa krajský súd stotožňuje s názorom súdu prvého stupňa, že v danom prípade neboli naplnené všetky pojmové znaky skutkovej podstaty zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zákona, s poukazom na § 139 ods. 1 písm. h) Tr. zákona. Rovnako ako súd prvého stupňa aj krajský súd skúmal, či uvedené konanie obžalovaného nenapĺňa skutkovú podstatu trestného činu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 Tr. zákona, avšak vzhľadom na skutočnosť, že poškodený K.. U. nevyjadril obavu o svoj život a zdravie z konania obžalovaného, uviedol, že jeho vyjadreniu nevenoval pozornosť a že vypovedal proti obžalovanému len z dôvodu, že na Okresnom úrade Nitra došlo pri prejednávaní priestupku k výstrelu zo zbrane, krajský súd rovnako ako súd prvého stupňa dospel k záveru, že konanie obžalovaného nie je možné posudzovať ani ako trestný čin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 Tr. zákona.

Z uvedených dôvodov sťažnostný súd riadny opravný prostriedok prokurátora vyhodnotil ako nedôvodný, rozhodnutie súdu prvého stupňa považoval za správne a zákonné, preto sťažnosť prokurátora postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku zamietol. Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.